

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/209/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212431
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114212431.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: F. L., nar. X.X.XXXX, bytom U. C. XX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 5.299,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 819,01 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 5.6.2014 navrhovateľ požiadal súd, aby odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu 5.299,80 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 449,12 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 5.299,80 Eur od 19.12.2013 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 21.7.2006 odporca so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi úver v sume 4.979,09 Eur, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v mesačných splátkach po 72,60 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Aj premlčanie je potrebné posúdiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporcovi postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 8.336,64 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.476,49 Eur, úroku z omeškania vo výške 860,15 Eur. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia 73 splátok úveru zročných od 20.6.2010 do 20.6.2016 v celkovej sume 5.299,80 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.12.2013 do 20.6.2016 sa stali splatnými dňa 18.12.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ vyčíslil zákonný úrok z omeškania zo splátok zročných od 20.6.2010 do 18.12.2013 v celkovej sume 449,12 Eur. Odporca do spísania návrhu neuhradil navrhovateľovi žiadnu sumu.

Do konania na podporu odporcu vstúpil oznámením zo dňa 22.9.2014 vedľajší účastník, ktorý sa k veci vyjadril v písomnom podaní zo dňa doručenom súdu dňa 14.11.2014. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Namietol premlčanie celého uplatneného práva. Poukázal na súdne rozhodnutie R 28/1984, v zmysle ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, môže svoje právo i vykonávať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so zaplatením jednej splátky o viac ako 10 dní, od ktorého momentu začala plynúť premlčacia doba. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky z 4.11.2009 vyplýva, že odporca bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní 1172 dní, no navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 5.6.2014, teda po uplynutí 3ročnej premlčacej doby. V písomnom podaní zo dňa 21.1.2015, súdu doručeným dňa 26.1.2015 vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že odporca predmetný úver skutočne čerpal. Namietol aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa domáhať sa zaplataenia predmetnej pohľadávky proti odporcovi, poukazujúc na to, že navrhovateľ nepreukázal, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi postupovala podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j., že zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere, že odporca bol v omeškaní aspoň 90 dní, a preto je zmluva o postúpení v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. V písomnom podaní zo dňa 25.1.2016, súdu doručeným 29.1.2016 vedľajší účastník ďalej doplnil svoju argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, poukazujúc na to, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách bola banka oprávnená postúpiť navrhovateľovi pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu, t.j. len splatnú pohľadávku, no v danom prípade došlo k postúpeniu aj nezosplatennej časti úveru, pričom navrhovateľ, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal na rozhodnutia niektorých okresných súdov, ktoré z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v obdobných prípadoch zamietli pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Bratislave.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 12.2.2016. Účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, o odročenie pojednávania nežiadali. Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporcu, odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.7.2006, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009, jej prílohy č. 1, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2009, fotokópie neprevzatej zásielky, pokusu o zmier zo dňa 29.11.2013, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.11.2013, písomných podaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručených súdu dňa 14.11.2014, 26.1.2015, 14.7.2015, 29.1.2016, písomného podania navrhovateľa zo dňa 8.2.2016, správy SLSP, a.s. zo dňa 1.2.2016, a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca ako dlžník uzavrel dňa 21.7.2006 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 11,40% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 2.187 Sk/72,60 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.8.2006, posledná splátka bola zročná dňa 20.6.2016. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 13,56%. V zmluve je odporca označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 prejavili Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník vôľu postúpiť pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 8.336,64 Eur. Splatnosť úveru je uvedená 20.6.2016. Oznámenie o postúpení pohľadávky pôvodný veriteľ zaslal odporcovi v liste zo dňa 20.11.2009.

Navrhovateľ listom zo dňa 29.11.2013 adresovanými odporcovi vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.11.2013.

Listom zo dňa 29.11.2013 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia, inak sa obráti na súd.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na tom, aby súd vyhovel návrhu. Uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáha zaplatenia 73 splátok úveru x 72,60 eur, ktoré sú nepremiľčané pri zohľadnení 4 ročnej premiľčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno vykladať tak, že sú v ňom stanovené podmienky pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z banky na tretiu osobu, ale ide o podmienky, ktoré zákonodarca určil za účelom dodržania bankového tajomstva. Pri nedodržaní týchto podmienok nemôže nasledovať sankcia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť. Navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa proti odporcovi zaplatenia predmetnej pohľadávky, pretože pri postupovaní pohľadávky zo SLSP a.s. na navrhovateľa neboli dodržané podmienky stanovené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Navrhovateľ nepreukázal odoslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere pred postúpením pohľadávky a zároveň z listín vyplýva, že banka postupovala aj nezosplatnenú časť pohľadávky, pričom podľa citovaného ustanovenia je banka oprávnená postúpiť len splatnú pohľadávku tretej osobe. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015, z ktorého jasne vyplýva, že krajský súd sa priklonil k argumentácii, ktorú prezentoval vedľajší účastník. Z opatrnosti vzniesol námietku premiľčania uplatneného práva. Na daný právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou je potrebné aplikovať ustanovenia občianskeho zákonníka o premiľčaní vrátane 3 ročnej premiľčacej doby a časť z uplatnených splátok úveru je premiľčaná. V ostatnom sa pridržiaval tvrdení obsiahnutých v písomných vyjadreniach vedľajšieho účastníka v tejto veci.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o jej zaslání, doručení odporcovi, doručila súdu dňa 1.2.2016 oznámenie, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že predmetná pohľadávka bola dňa 4.11.2009 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa.

Navrhovateľ na výzvu súdu, aby predložil písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a doklad o jej doručení odporcovi v písomnom podaní zo dňa 3.2.2016, súdu doručeným dňa 8.2.2016 uviedol, že nedisponuje kvalifikovanou výzvou banky.

Pokiaľ ide o písomné vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 10.02.2016, súd na toto nemohol prihliadať, nakoľko bolo do spisu doručené až 18.2.2016, t.j. 6 dní po pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 21.7.2006 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda odporca obsah zmluvy podstatným spôsobom

neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 150.000,- Sk/4.979,09 Eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 72,60 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.8.2016, posledná splátka bola zročná dňa 20.6.2016. Navrhovateľ uplatnil proti odporcovi neuhradený zostatok tohto úveru.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 4.11.2009 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 8.336,64 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.7.2006. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, ktoré súdy zároveň konštatovali, že banka môže postúpiť na tretiu osobu len splatnú pohľadávku. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Navrhovateľ nepredložil súdu výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú odporcovi, ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcovi. Kvalifikovanú výzvu a doklady o jej odoslaní, resp. doručení odporcovi nepredložila súdu ani SLSP, a.s., ktorá v správe zo dňa 1.2.2016 na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvu na splnenie peňažného dlhu odporcovi sa k týmto skutočnostiam nevyjadřila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky navrhovateľovi ako postupníkovi. Súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu navrhovateľa proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Navrhovateľ, ktorému bola odovzdaná celá dokumentácia ohľadom predmetného úverového obchodu písomnú výzvu banky, doklad o jej odoslaní, resp. doručení odporcovi nepredložil, lebo tými listinami nedisponuje, z čoho vyplýva, že takýto doklad sa v zmluvnej dokumentácii nenachádza. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 20.11.2009 oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, pričom súdu podotýka, že k tomuto oznámeniu už navrhovateľ bol schopný predložiť aj fotokópiu neprevzatej zásielky od odporcu. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie

postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Tento záver konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Obo 210/01. Súdna prax sa však už odklonila od tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, čo vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodíť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodíť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, a vedľajší účastník na strane odporcu z tohto dôvodu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 je v časti postúpenia pohľadávky voči odporcovi absolútna neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa súd návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný odporca právo na plnú náhradu trov konania.

Odporca neuplatnil náhradu trov konania, a zo spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania výrokom II. nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 1.018,49 Eur za 5 úkonov právnej služby. Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vykonal 4 účelné úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia rok 2014 /návrh s prílohami bol právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený 10.11.2014 a vtedy sa s nimi oboznámil/, podanie vyjadrenia k veci 14.11.2014, vyjadrenie z 14.7.2015 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, účasť na pojednávaní dňa 12.2.2016, za ktoré úkony podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí pri hodnote sporu 5.299,80 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 180,93 Eur x 3 úkony, a podľa § 13a ods. 2 písm. b/ citov. vyhlášky 1/2-ica tarify, t.j. 90,47 Eur za vyjadrenie z 14.7.2015 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu súdu nie vo veci samej, režírný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony z roku 2014, vo výške 8,39 eur za úkon z roku 2015, vo výške 8,58 Eur za úkon z roku 2016. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. T. Y. K., ev. č. BL XXX KU, č. TP: TA XXXXXX v celkovej sume 66,90 Eur, skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 47,58 Eur (0,183 Eur x 260 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 19,32 Eur (spotreba 7,5l/100 km x 260 km x cena PHM 0,991 Eur/1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 85,80 Eur (14,30 Eur x 6 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom vyjadrení a v rámci prednesu na pojednávaní venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť vzhľadom na premlčanie práva, poukázal na príslušné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, zaoberal sa podmienkami, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách potrebné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na tretiu osobu s tým, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, a pohľadávka

banky z tohto dôvodu nebola spôsobilá na postúpenie navrhovateľovi, a svoju argumentáciu oprel aj o rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné veci. Preto súd dospel k záveru, že uvedené 4 úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporcu, ktorého v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie písomné stanovisko vedľajšieho účastníka zo dňa 25.1.2016, súdu doručené 29.1.2016, pretože nešlo o účelný úkon právnej služby, súd ho k podaniu tohto stanoviska nevyzýval, pričom vedľajší účastník v ňom dopĺňal a rozvíjal argumentáciu o nedostatku vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi uviesť kompletne zdôvodnenie obrany práv odporcu už v prvom vyjadrení k návrhu zo dňa 14.11.2014 vzhľadom k tomu, že v tom čase vedľajší účastník už bol oboznámený s návrhom a jeho prílohami a ustanovenie § 92 ods. 7 (neskôr ods. 8) Zákona o bankách je platné a účinné od 1.1.2002. Súd potom výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 819,01 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.